

**A Kúria
mint másodfokú bíróság
végzése**

Az ügy száma: Kpkf.II.40.362/2021/2.

A tanács tagjai: Dr. Kovács András a tanács elnöke
Dr. Szilas Judit előadó bíró
Dr. Tóth Kincső bíró

A felperes: felperes1
cím1

A felperes képviselője: Hevesi Ügyvédi Iroda
jogi képviselő1 ügyvéd
cím2

Az alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága
(cím3)

Az alperes képviselője: jogi képviselő2 kamarai jogtanácsos
(cím3)

A per tárgya: adóügyben hozott döntés jogszerűségének vizsgálata

A fellebbezéssel élő fél: felperes

A fellebbezéssel támadott ügy száma: Szegedi Törvényszék 5.K.700.481/2021/7. számú
eljárást megszüntető végzése

Rendelkező rész

A Kúria a Szegedi Törvényszék 5.K.700.481/2021/7. számú végzését helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy az állami adóhatóság külön felhívására, az ott megjelölt módon és számlára fizessen meg 15.000 (tizenötezer) forint fellebbezési illetéket.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] Az elsőfokú adóhatóság a 2020. május 27-én kelt 4328015118/2020. számú határozatával a felperes behajthatatlan követelésre jutó 19.806.881,- Ft általános forgalmi adó visszatérítésre irányuló kérelmét elutasította. A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 2020. július 31-én kelt 4319132611 számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

[2] A felperes az alperes határozatával szemben keresetet terjesztett elő, valamint kérte az Európai Unió Bírósága (a továbbiakban: EuB) előtt az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezését.

[3] Az EuB a Pécsi Törvényszék kérelmére lefolytatott előzetes döntéshozatali eljárásban a C-507/20. számú ügyben a 2021. március 3-án kelt végzésében (ECLI:EU:C:2021:157) úgy határozott, hogy a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv 90. cikkét az adósemlegesség és a tényleges érvényesülés elvével összefüggésben úgy kell értelmezni, hogy amennyiben valamely tagállam olyan elévülési időt határoz meg, amelynek elteltével a véglegesen behajthatatlanná vált követeléssel rendelkező adóalany már nem érvényesítheti az adóalap csökkentéséhez való jogát, e határidőt nem a fizetési kötelezettség eredetileg előírt esedékességének időpontjától, hanem azon időponttól kell számítani, amikor a követelés véglegesen behajthatatlanná vált.

[4] Az alperes az EuB fenti döntését követően a 2021. április 21-én kelt 6441065450/2020/NAV iktatószámú módosító határozatával a keresettel támadott határozatot megsemmisítette és az elsőfokú adóhatóságot új eljárás lefolytatására utasította. A módosító határozata indokolásában megállapította, hogy az EuB fenti végzése alapján jogszerűtlenül járt el az elsőfokú adóhatóság – valamint az elsőfokú határozatot helybenhagyó másodfokú adóhatóság –, amikor az elévülési időt a számlák eredeti teljesítési időpontjától és nem a követelés végleges behajthatatlanná válásának időpontjától számította és így az elévüléssel érintett tételek érdemi vizsgálatát mellőzte.

[5] Az alperes a módosító határozatra figyelemmel kérte az eljárás megszüntetését, valamint a felperes részére esetlegesen megítélendő perköltség összegének jelentős mérséklését, figyelemmel arra, hogy a perben tárgyalás tartására még nem került sor, és az alperes a módosítás okát jelentő EuB döntés alapján haladéktalanul intézkedett a határozatának saját hatáskörében történő módosítása iránt.

[6] A felperes a bíróság felhívására úgy nyilatkozott, hogy a módosító határozat az okozott jogsérelmet a kereseti kérelemnek eleget téve orvosolta. Erre figyelemmel kérte a per megszüntetését és perköltsége megállapítását a keresetlevél mellékleteként csatolt

költségjegyzék alapján a következők szerint: 203.457,- Ft fellebbezés ügyvédi díja, 203.457,- Ft peres eljárás ügyvédi díja, a peres eljárás illetékének 10%-a, 3.000,- Ft. Kifejtette, hogy a per tárgyat bonyolultabb megítélésű ügy képezte, amely munkaórában kifejezve több, mint 50 órát vett igénybe. A per tárgyalásán való megjelenés kivételével a felperesi jogi képviselő lényegében a teljes perbeli ügyvédi munkát kifejtette.

Az elsőfokú bíróság végzése

[7] A Szegedi Törvényszék 5.K.700.481/2021/7. számú végzésével az eljárást a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 81. § (1) bekezdés g) pontjára hivatkozással megszüntette, figyelemmel arra, hogy az alperes a jogsérelmet a kereseti kérelemnek eleget téve orvosolta.

[8] A végzésben kötelezte az alperest, hogy 203.457,- forint perköltséget fizessen meg a felperes javára.

[9] A végzés indokolása szerint ha a közigazgatási per során az alperes a jogsérelmet orvosolja, akkor a perköltséget az alperes viseli. Az eljárás megszüntetése következményeként az ellenérdekű fél kérheti a keresetindítással felmerült perköltségét, ehhez tartozik a jogi képviselő részére az eljárás megszüntetés idejéig elvégzett munka alapján járó munkadíj. A bíróság a felperesi jogi képviselő által a fellebbezés ügyvédi díjaként felszámított 203.457,- Ft-ot a perköltség részeként nem fogadta el. Rögzítette, hogy a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 80. §-a alapján a perköltség a félnél – a perben vagy azt megelőzően – a jog perbeli érvényesítésével okozati összefüggésben és szükségképpen felmerült minden költség. A fellebbezés ügyvédi díja a megelőző közigazgatási eljárásban merült fel, az közvetlenül nem kapcsolódik a jog perbeli érvényesítéséhez, ezért ennek megtérítésére a felperesi jogi képviselő nem jogosult.

A fellebbezés és az észrevétel

[10] A végzéssel szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben elsődlegesen a végzés perköltségre vonatkozó részének megváltoztatását, és a perköltség összegének 406.914,- forintban történő megállapítását, másodlagosan a támadott végzés hatályon kívül helyezését és az eljárási bíróság új végzés meghozatalára való utasítását kérte.

[11] A fellebbezés szerint az elsőfokú végzés perköltségre vonatkozó rendelkezése jogszabálysértő, sérti a Pp. 80. §-át, 82. § (3) bekezdését, a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (1) bekezdés a) pontját, 3. § (2) bekezdés b) pontját és (3), illetve (6) bekezdését. Kifejtette, hogy a Kp. utaló szabálya alapján a Pp. rendelkezései alkalmazandók a perköltségre, a Pp. 80. § alapján pedig perköltség a félnél – a perben vagy azt megelőzően – a jog perbeli érvényesítésével okozati összefüggésben és szükségképpen felmerült minden költség, ideértve a bíróság előtt történő megjelenéssel szükségképpen felmerült keresetkiesést is. Hangsúlyozta, hogy a felperes a kereseti kérelem előterjesztéséig felmerült költségei megállapítását kérte, mivel az alperes módosító határozata csupán a megfizetett illeték visszatérítéséről rendelkezett, a felperes a fellebbezés ügyvédi munkadíját érvényesíteni nem tudta. Ugyanakkor a Pp. 80. §-a a pert megelőzően felmerült költségeket szintén perköltségnek minősíti, ezért a Kp. alapján indult perben azt kell vizsgálni, hogy ezek a költségek a perbeli igényérvényesítéssel összefüggésben és szükségszerűen merültek-e fel.

[12] A felperes – a Kp. kommentárjára való utalással – hangsúlyozta, hogy a pert megelőző közigazgatási eljárással kapcsolatos költségek perköltségnek minősülnek, ha azok a pert megelőzően nem voltak érvényesíthetők. Kifejtette, hogy a felperes perbeli jogérvényesítésének előfeltétele volt az elsőfokú határozattal szembeni fellebbezés, ezért a fellebbezéssel kapcsolatos költség szükségszerűen merült fel. Tekintettel arra, hogy a

megelőző eljárásban nem volt lehetősége ezen költségének érvényesítésére, ezért az a közigazgatási perben érvényesíthető.

[13] Az alperes a fellebbezésre tett észrevételében az elsőfokú végzés helybenhagyását indítványozta. Előadta, hogy a támadott végzés jogszerű, a Pp. 80. § alapján a fellebbezés ügyvédi díja a megelőző közigazgatási eljárásban merült fel, közvetlenül nem a jog perbeli érvényesítéséhez kapcsolódik. A kialakult bírói gyakorlatnak is megfelel a támadott végzés, mivel a közigazgatási eljárást nem követi szükségszerűen peres eljárás. Megjegyezte továbbá, hogy a felperes fellebbezése és kereseti kérelme nagy mértékben megegyezik, a peres eljárásban bizonyítás nem történt, tárgyalás megtartására nem került sor. Kérte a másodfokú eljárás során felmerült költségének felperes általi megtérítését.

A Kúria döntése és jogi indokai

[14] A fellebbezés érdemben nem alapos.

[15] A Kúria az elsőfokú bíróság végzésének eljárás megszüntetésére vonatkozó, fellebbezéssel nem támadott rendelkezését nem érintve, a fellebbezett részt a Kp. 112. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó, Kp. 108. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés keretei között vizsgálta felül.

[16] A Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 80. §-a szerint a perköltség a félnél – a perben vagy azt megelőzően – a jog perbeli érvényesítésével okozati összefüggésben és szükségképpen felmerült minden költség, ideértve a bíróság előtt történő megjelenéssel szükségképpen felmerült keresetkiesést is.

[17] A Kúria álláspontja szerint – összhangban a Kp. Kommentárjával és a felperes érvelésével – ebbe a perköltség fogalomba a Kp. alkalmazása során a pert megelőző közigazgatási hatósági eljárásban felmerült költségek az egyéb feltételek fennállása esetén perköltségnek minősülhetnek, azonban ezen feltételek fennállását az eljáró bíróságnak esetenként külön vizsgálnia kell az adott közigazgatási eljárásra vonatkozó speciális eljárási szabályok tükrében. A bíróságnak csak akkor kell a perköltség részeként ezen költségekről rendelkeznie, ha az adott hatósági eljárási törvény, vagy az ágazati törvény alapján a jogérvényesítés megelőző eljárásban felmerülő költségei nem voltak érvényesíthetők. Amennyiben a költségekre vonatkozóan ettől eltérő szabályt tartalmaz az eljárási törvény, úgy azt kell figyelembe venni a közigazgatási perben a Pp. 80. § alkalmazása során.

[18] Kiemeli a Kúria, hogy a hatósági eljárás általános szabályait rögzítő, az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) kifejezetten szabályozza az eljárási költségek viselésének módját és feltételeit (Ákr. 125. §, 129. §), ezért amennyiben a megelőző közigazgatási eljárásra az Ákr. volt az irányadó, ezen esetekben a pert megelőzően ezen eljárásban keletkezett költségek visszatérítése vonatkozásában a közigazgatási hatóság rendelkezik hatáskörrel, ahogy azt a Kúria vonatkozó gyakorlata is tükrözi (ld. Kfv.II.39.888/2021/2., Kpkf.V.39.788/2021/2.).

[19] Az adóhatósági ügyekben, így jelen ügyben is alkalmazandó, az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Air.) tartalmaz külön hatásköri szabályt az adóhatósági eljárásban felmerült költségek viselésére [Air. 134. § (3) és (4) bekezdései]. A korábban kifejtettek szerint ezért a megelőző eljárásban felmerült ügyvédi költség viseléséről való döntés tárgyában az eljáró adóhatóság és nem a közigazgatási bíróság rendelkezik hatáskörrel. Megjegyzi a Kúria, hogy a megszüntető végzés alapjául szolgáló alperesi döntés megsemmisítette a korábbi elsőfokú határozatot, az elsőfokú hatóságot pedig új eljárásra utasította, így a felperes a korábban a közigazgatási eljárásban felmerült költségeit ezen megismételt eljárás során, vagy az azt követő jogorvoslati eljárásokban tudja érvényesíteni.

[20] Mindezek alapján az elsőfokú bíróság érdemben helytállóan állapította meg, hogy a perköltség összegébe nem tartozik bele a fellebbezési eljárás során felmerült ügyvédi költség a Kp. 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 80. §, 81. § (1) és (3) bekezdései és 82. §-a alapján, illetőleg – a Kúria pontosítása szerint – az Air. 134. § (3) és (4) bekezdéseire figyelemmel.

[21] A fentiekre tekintettel a Kúria az elsőfokú bíróság végzését a Kp. 114. § (5) bekezdése alapján helybenhagyta.

Záró rész

[22] A Kúria a fellebbezés elbírálásáról a Kp. 114. § (1) bekezdés alapján tárgyaláson kívül döntött.

[23] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 62. § (1) bekezdés h) pontjában biztosított tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 39. § (3) bekezdés d) pontjában és 47. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű fellebbezési illetéket a felperes viseli.

[24] Az alperes észrevételében kérte a a felperesnek a költségei megfizetésére kötelezését, azonban a perköltségigényére vonatkozóan költségjegyzék-nyomtatványt nem terjesztett elő, továbbá nem jelölte meg az igényelt költség összegét, a felmerülés lényeges körülményeit, valamint jogszabályi rendelkezésre utalással sem számította fel perköltség igényét. A Kúria megállapította, hogy az alperes nem tett eleget a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 81. § (1) és (2) bekezdésében meghatározott kötelezettségének, ezért számára perköltséget nem állapított meg.

[25] A Kúria végzése ellen a fellebbezést a Kp. 112. § (2) bekezdése, a felülvizsgálatot a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2021. október 6.

Dr. Kovács András s.k. a tanács elnöke, Dr. Szilas Judit s.k. előadó bíró,
Dr. Tóth Kincső s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő